

Arrest

nr. 307 944 van 6 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) april 2007.

1.2. Verzoeker dient op 3 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NMBV).

1.3. Verzoeker wordt op 16 oktober 2023 en op 27 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Buale, in de wijk Qhodaley, te Middle Juba in 2007. Je behoort tot de clan Ogaden. Je hielp thuis ook voor de geiten te zorgen. Jouw vader was een arbeider, hij was een lader en lossen van auto's die voedsel naar de stad brachten. Je bent tot de 8e graad naar school gegaan, de school Iftin van de terroristische organisatie Al Shabaab. Je ging ook naar de Koranschool.

In 2018 werd jouw vader een maand opgesloten door de leden van Al Shabaab omdat hij gevraagd werd om een hoger bedrag aan belastingen te betalen. Hij werd weer vrijgelaten nadat jullie het extra bedrag betaald hadden.

In juni 2020 werd je door Al Shabaab voorgesteld om bij hen aan te sluiten, je was toen klasbeheerder binnen de Koranschool. Ze gingen dit ook vragen bij jouw vader, hij weigerde. In de nacht kwamen de leden van Al Shabaab terug, jouw vader deed de deur open voor hen, en ze schoten hem meteen neer. Je greep de man vast die jouw vader had neergeschoten, en hij gaf jou een duw. Je werd door een kogel geraakt in jouw been. Je verloor het bewustzijn. Jouw tante F. kon de leden van Al Shabaab overtuigen om haar jou te laten verzorgen. Ze beloofde dat ze jou zou terugbrengen.

In de zesde maand van 2020 ben je vertrokken uit Buale, jouw tante F. nam jou mee naar Jijiga in Ethiopië, waar ze ook woonde met haar man. In totaal ben je ongeveer acht maanden in Jijiga geweest, je kreeg er medische verzorging in het ziekenhuis. Tijdens jouw verblijf in Jijiga is jouw tante overleden tijdens haar bevalling, je vernam dit nieuws toen je nog in het ziekenhuis lag. De man van jouw tante, M., wilde jou terugsturen naar Buale omdat jouw tante haar eigendom als borg had gegeven om jou vrij te krijgen van Buale. Uiteindelijk ben je dan weggelopen toen hij door de dag naar het werk ging. Je bent met kennissen naar Addis Ababa gegaan, van daaruit naar Gondar en dan naar Soedan. In Soedan werd je overgenomen door Soedanese mannen. Je werd in Libië vastgehouden en gefolterd, je bent hier ook jouw tanden verloren.

Op 3 november 2022 kwam je aan in België en diezelfde dag diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: psychologisch attest (santé en asile, dd. 16/05/2023), littekenattest Caritas (dd. 23/06/2023), psychologisch attest (santé en asile dd. 06/10/2023), foto van jouw verwonding, video van jouw reisroute, en attest van tracing.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent in België aangekomen als niet-begeleide minderjarige, en je legde ook twee psychologische attesten neer. In de psychologische attesten staat beschreven dat je opgevolgd wordt door psychologe Collard. Je zou getuigen van slaapproblemen, een grote triestheid, een onvermogen om positieve gevoelens te ervaren, etc. - symptomen die vaak voorkomen bij personen die lijden aan post-traumatische stresssyndroom. De psychologe getuigde ook dat het voor jou belangrijk was om tandheelkundige verzorging te krijgen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer (PO), die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Bij aanvang van het interview werd er ook steeds gevraagd hoe het met jou ging die dag, en er werd op regelmatige tijdstippen een pauze genomen. De inhoud van de psychologische attesten wordt ook verder in de beslissingen nog besproken. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande jij bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 5) blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveerders, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat het niet geloofwaardig is dat je tot aan jouw beweerde vertrek in Buaale, Middle Juba, woonde. Het CGVS houdt hierbij rekening dat je op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog jong was, met name 16 jaar oud, en dat je bij jouw vertrek uit Somalië nog veel jonger was, met name 13 jaar oud.

Het CGVS wijst er ten eerste op dat je niet kon aantonen aan de hand van persoonlijke kennis met betrekking tot de gebeurtenissen in Buale, dat je tot aan jouw vertrek daar woonde. Je legde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uit dat er luchtaanvallen waren in Buale in 2018 en 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 21). Je verklaarde dat er na die aanval in 2019, geen luchtaanvallen meer zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 22). Er zouden geen incidenten zijn geweest in 2020 die jij jou kan herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 22). Het CGVS stelt vast dat er meerdere luchtaanvallen zijn geweest in Buaale. Volgens informatie waren er ook in 2020 nog luchtaanvallen in Buaale stad, bijvoorbeeld op 10 maart 2020. Jij werd met deze informatie geconfronteerd en je antwoordde dat er geen luchtaanvallen zijn geweest in 2020, enkel in 2018 en 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 28). Jouw advocate haalde aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS nog aan dat het feit dat je psychisch kwetsbaar bent, een invloed kan hebben op bepaalde herinneringen, bijvoorbeeld deze in de periode voor jouw vertrek. Anderzijds werpt het CGVS op dat je nog veel jonger was in 2018, waarvan je de luchtaanval wel zou herinneren. En bovendien vond de aanval van maart 2020 ook drie maanden voor jouw beweerde vertrek plaats, wat ook weer niet vlak voor jouw beweerde problemen was, die zich ook situeren in juni 2020.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud sprak je zelf over executies die plaatsvonden in Buaale, en dat het bijwonen van die executies voor grote overtredingen verplicht was voor iedereen om bij te wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 12). Gevraagd naar executies van spionnen, legde je uit dat jij jou herinnerde dat er drie personen betrappt waren op samen te werken met de overheid, en dat die geëxecuteerd werden. Iedereen moest dat verplicht bijwonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 13). Gevraagd of er daarna nog executies van spionnen waren in de periode voor jouw vertrek, legde je uit dat je vertrokken bent in 2020 en dat je je enkel die van 2018 herinnerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 13). Het CGVS vond informatie dat er op 31 maart 2020 nog een publieke executie was van zes mannen die verdacht werden van spionage, dat is dus minder dan drie maanden voor jouw vertrek uit Buaale. Bronnen van Al Shabaab zelf, die natuurlijk met de nodige voorzichtigheid moeten worden benaderd, spreken over een bijeenkomst die bijgewoond werd door duizenden mensen uit de gemeenschap. Ook ACLED berichtte over deze gebeurtenis (van bron VOA news). Zelf heb je hier niets over verteld, en je wist ook niet waar het over ging toen het CGVS je hierover vertelde. Je verklaarde dan dat je ziek was vanaf de eerste maand van 2020 tot de vierde maand van dat jaar, je had malaria (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 13). Je verklaarde ook dat er regelmatig executies plaatsvonden en dat dat niet betekent dat je daarom interesse moet hebben voor executies. Waar je zelf eerder verklaarde dat iedereen verplicht was om te gaan, zonder daarbij verder onderscheid te maken, verklaarde je plots dat enkel de volwassenen verplicht waren om te gaan. Je paste

dus jouw verklaringen aan. Je werd er op gewezen dat je wel op de hoogte was van het feit dat er een executie was van mannen in 2018, toen je nog heel wat jonger was (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 13). Die zou je je wel herinneren omdat je toen met jouw vader bent gaan kijken toen die plaatsvond. Zelfs als het dan wel zou zijn dat het bijwonen van de executies voor volwassenen verplicht was, was dit wel een grote gebeurtenis in een stad als Buale, een gebeurtenis die ook in de media is gekomen, waar volgens een bepaalde bron ook wel veel mensen bij aanwezig waren. **Het is zeer merkwaardig dat je dan wel die gebeurtenis van 2018 zou weten, en niet degene die plaatsvond twee jaar later, net voor jouw beweerde vertrek uit Buale.**

Ten tweede merkt het CGVS ook op dat jouw verklaringen met betrekking tot Buale zelf ook niet konden overtuigen. Je verklaarde voor het CGVS dat je in de wijk Qhodaley woonde, in Buale. Het CGVS stelt vast dat de wijk Qhodaley niet meteen werd teruggevonden op de kaarten die beschikbaar zijn. Op OpenStreetMap zijn de volgende wijken van Buale zichtbaar: Dujuuma, Diriye, Wubuale en Hakgan. Jijzelf verklaarde dat Buale uit de volgende wijken bestaat: Halgan, Horseed, Warberi, Bagdhad, en Qhodaley (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 9). Als Halgan en Hakgan hetzelfde zouden zijn, komt dus enkel die wijk overeen met externe informatie. Je werd rechtstreeks gevraagd naar de wijken Diriye en Dujuuma om te zien of je ze herkende (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 27). Je verklaarde dat Dujuuma een stadje is vlakbij Buale, maar herkende het niet als wijk van Buale. Ook Diriye herkende je niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 27). Het is weinig geloofwaardig dat je afkomstig zou zijn uit Buale, daar heel jouw leven hebt gewoond, maar niet de correcte wijken kan geven. Er kan thans van jou verwacht worden dat je de wijken van Buale herkent, daar je zelf bepaalde wijken hebt verklaard die daar zouden liggen. Ook wanneer je over plaatsen bevroegd werd die je wel zou kennen, bleef je maar bij vage verklaringen. Je legde uit dat Radiile een waterreservoir is dat gelegen is bij Rabay, wat vroeger een deel van de stad was (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 27). Je zou daar vroeger ook naartoe zijn gegaan. Je werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan ook gevraagd om de weg te beschrijven van jouw huis naar Radiile. Je hebt verklaard dat het ongeveer een uur wandelen zou zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 11). Echter merkt het CGVS op dat je maar heel vaag en summier bent in jouw verklaringen met betrekking tot de route die je zou nemen van jouw thuis naar Radiile.

Om jou te ondersteunen in jouw verklaringen werden jou tijdens het tweede persoonlijk onderhoud ook enkele foto's getoond van plaatsen in Buale. Op een eerste foto staat een zendmast te zien en een straat met huizen. Je verklaarde met betrekking tot deze foto dat je de mast herkent, dat zou een mast zijn van telecombedrijf Somtel (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 8). Verder herkende je niets op de foto, en gaf je er verder ook geen andere verklaringen over. Je werd ook nog een tweede foto getoond van een straat, die volgens informatie ook in Buale gelegen is. De foto zou genomen zijn tijdens een viering van het Eid-feest op 9 juli 2022, wat dus wel na jouw beweerde vertrek uit Buale zou zijn. Je legde uit dat dit de grote weg was die door de stad loopt, maar je verduidelijkt niet op welke plaats van de weg dat was, of waar de weg naartoe liep (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 9). Je bleef verder bij vage verklaringen over persconferenties die Al Shabaab op die plek zou organiseren, en religieuze toespraken (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 9).

Je legde zelf uit dat je soms ook naar de grote moskee van Buale ging, die vlakbij de brug zou zijn gelegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 9). Je werd dan ook gevraagd om te beschrijven hoe die grote moskee er uit ziet (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 10). Je legde uit dat de structuur gebouwd werd zoals alle andere moskeeën van de stad, wat niet meteen doorleefd is als beschrijving van de moskee die toch de grootste van de stad is. Nogmaals aangemoedigd om hier over spreken, legde je uit dat de moskee een plaats heeft voor de gebedsleider, verschillende deuren en een witte kleur. Wederom is dit maar beperkt, en benoemde je eigenlijk ook enkel de zaken die elke moskee heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 10).

Het CGVS merkt ten slotte ook op dat er toch ook wel **belangrijke tegenstrijdigheden in jouw verklaringen** zijn, die ook nefast zijn voor de geloofwaardigheid van jouw voorgehouden profiel. Zo verklaarde je in de aanmeldingsfiche als niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat je met de smokkelaar Somalië had verlaten en dat je zo naar Ethiopië bent gegaan. Jouw voogd voegde bij de invulling van jouw vragenlijst op de DVZ toe dat er een fout is gemaakt in jouw aanmeldingsfiche, en dat je met jouw tante naar Ethiopië bent gegaan en niet met een smokkelaar (vragenlijst DVZ). Hij klaagde aan dat de minderjarige fiche snel, oppervlakkig, fout en onvolledig werd ingevuld. Zelf verklaarde je niet te weten hoe het kwam dat het zo geschreven werd in de aanmeldingsfiche, maar dat het misschien een foutje van de tolk kon zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 15). Waar het CGVS rekenschap houdt met deze verklaringen, merkt het ook wel op dat het merkwaardig is dat er wel uitdrukkelijk geschreven staat dat de smokkelaar jou vanuit Somalië heeft meegenomen, en dan in Libië geld vroeg aan jouw familie. Daarenboven verklaarde je voor het CGVS ook dat je in de zesde maand van 2020 vertrokken was uit Buale om naar Jijiga te gaan. In de aanmeldingsfiche stond geschreven dat je in maart 2021 vertrokken was uit Somalië, via Ethiopië en Soedan reisde, en dan in april 2021 aankwam in Libië.

Er was dus aldaar helemaal geen sprake van een lang verblijf in Jijiga, Ethiopië. Waar het CGVS kan inzien dat de omstandigheden bij de aanmelding mogelijks tot kleine fouten kunnen leiden, zijn dit wel manifest grote verschillen in jouw verklaringen. In de verklaring die je voor de DVZ had afgelegd, verklaarde je tevens ook twee maanden in Jijiga te hebben verbleven bij de man van jouw tante, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelde je echter dat je maar twee weken ongeveer bij de man van jouw tante verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 11). Een andere belangrijke tegenstrijdigheid ligt in jouw verklaringen met betrekking tot jouw oudere broers en zus. Voor het CGVS verklaarde je dat A., M., A. en K. allen in Mogadishu wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Ze zouden bij K. wonen, die gehuwd is. Ze zouden soms naar Buale gekomen zijn, maar dat was lang geleden, je kan je hun gezichten zelfs niet meer herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 13). Thans stond er bij de DVZ geregistreerd dat je al jouw broers en zussen, dus ook de oudsten, pas voor het laatst zag toen jouw vader overleden was, wat dus betekent in 2020. Je werd hier mee geconfronteerd, en je verklaarde louter dat je dat nooit gezegd hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS I p. 16). **Dergelijke tegenstrijdigheden maken ook de omstandigheden van jouw beweerde vertrek, bezwaarlijk geloofwaardig.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Buale gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Buale hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16/10/2023 en 27/11/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Jij werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke recente herkomst uit Somalië. Jij werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar jouw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op jouw eerdere verblijfplaatsen voor jouw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat jij niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat jij een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat jij deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er

werd tot slot beklemtoond dat indien jij het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden jij gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Tijdens de persoonlijke onderhouds werd je meermaals gewezen op bepaalde lacunes in jouw verklaringen, en bij aanvang werd jou telkens benadrukt wat het belang is van geloofwaardige verklaringen met betrekking tot jouw herkomst. Verder werd jij ook telkens geconfronteerd met de vaststelling dat je niet op de hoogte leek te zijn van bepaalde belangrijke gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in de periode voor jouw beweerde vertrek. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd je ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de opvallende elementen in jouw verklaringen en jou de kans geboden om hier op te antwoorden, en eventueel jouw verklaringen aan te passen (notities persoonlijk onderhoud CGVS II p. 17). Je bleef bij jouw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS jou uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf jij ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jij voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jij jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak jij bijgevolg niet aannemelijk dat jij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft de documenten die je neerlegde, zijn deze niet van die aard dat ze iets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. Je legde al geen documenten neer die aantonen dat je uit Buale afkomstig bent. In de psychologische attesten staat beschreven dat je opgevolgd wordt door psychologe C. Je zou getuigen van slaapproblemen, een grote triestheid, een onvermogen om positieve gevoelens te ervaren, ... symptomen die vaak voorkomen bij personen die lijden aan post-traumatische stresssyndroom. De psychologe getuigde ook dat het voor jou belangrijk was om tandheelkundige verzorging te krijgen. Ook het littekenattest getuigt onder andere over de foltering die je hebt ondergaan in Libië en de littekens die je hebt overgehouden. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van de door jou meegemaakte foltering in Libië, en rekening houdend met het effect dat dat heeft op iemand van jouw leeftijd, kan hiermee echter geen aantoonbare vrees bij terugkeer naar jouw land van herkomst worden vastgesteld. Het is immers jouw herkomst uit Buale die bestreden wordt. In het psychologisch attest van 6/11/2023 stond verder ook genoteerd dat het de psychologe lijkt dat het voor jou actueel niet mogelijk was om jouw verklaringen op chronologische manier af te leggen, noch om de pijnlijkste gebeurtenissen en periodes te beschrijven. Het CGVS heeft in haar manier van bevragen getracht om niet te focussen op het belang van de chronologie van bepaalde gebeurtenissen, en heeft jou ook de vrijheid gelaten om te spreken over wat er jou overkomen is in Libië, of net niet er over te spreken. Het CGVS stelde echter vast dat je duidelijk niet op de hoogte was van bijvoorbeeld de gebeurtenis van de executie van de zes spionnen, zelfs als je buiten rekening laat wanneer deze dan zou hebben plaatsgevonden. Er werd ook niet enkel gefocust op bepaalde gebeurtenissen, en jouw vermogen om deze in de tijd en ruimte te plaatsen, maar er werden jou ook echt persoonlijke vragen gesteld die dicht bij jouw leefwereld stonden. Je werd zelfs tevens ondersteund met bepaalde foto's om jouw geheugen op te frissen en jou de kans te bieden om persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen. Een psychologisch attest vormt verder ook geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin je jouw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Met het attest van tracing toon je enkel aan dat je tracingsonderzoek hebt opgestart.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds die naar u werden verstuurd op 29 november 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jullie worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§ 3 en 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens stelt hij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de beoordeling van het vluchtrelaas door de commissaris-generaal.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en stelt dat de commissaris-generaal de lat te hoog heeft gelegd, waarbij geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid, gebrekkige maturiteit en specifieke kwetsbaarheid.

Verzoeker herhaalt dat hij wel informatie kon geven over de luchtaanvallen en executies in 2018 en 2019, doch niet deze van 2020. Hij gaat in op de motieven inzake de executies en tracht deze uit te klaren. Hij benadrukt de gewelddadige sfeer waarin hij is opgegroeid, zoals ook blijkt uit de landeninformatie die door de commissaris-generaal werd gebruikt. Dergelijke context heeft een invloed op hun frequentie en normalisering. Verzoeker gaat in op de motieven aangaande de wijken in Buale. Hij benadrukt zijn jonge leeftijd bij vertrek en geeft aan niet noodzakelijk op de hoogte te zijn van de specifieke administratieve indeling van zijn stad, waarbij het goed mogelijk is dat hij gewoon verwees naar bekende plaatsen. Verzoeker stelt dat hij gedetailleerde verklaringen kon afleggen over het lokale leven en de omgeving, waarbij hij ingaat op zijn verklaringen omtrent de koranschool, de executieplaats, de moskee, de claninformatie, de geografie, de droogtes en seizoenen, het leven onder Al-Shabaab en dergelijke.

Vervolgens gaat verzoeker in op de omstandigheden van de aanmeldingsfiche voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Hij stelt dat het gegeven dat de commissaris-generaal de opmerkingen dienaangaande naast zich neerlegt, moeilijk te verzoenen valt met de bijzondere procedure noden die werden toegekend omwille van de minderjarigheid en de psychologische kwetsbaarheid.

Verzoeker gaat uitgebreid in op de neergelegde medische attesten. De commissaris-generaal heeft onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoeker slechts 13 jaar was toen hij uit Somalië vertrok, onderweg naar België ernstige mensenrechtenschendingen heeft ondergaan en op het moment van zijn persoonlijk onderhoud nog maar 16 jaar oud was.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de nood aan internationale bescherming.

Hij gaat vooreerst in op zijn vervolgingsvrees, waarbij hij benadrukt dat hij bij een terugkeer vreest te worden gedood door Al-Shabaab. Hij stelt dat zijn regio van herkomst bijna geheel onder controle staat van de terreurgroep. Verzoeker wijst op de verschillende bronnen die bevestigen dat Al-Shabaab aan gedwongen rekruteringen van minderjarige doet. Verder verwijst verzoeker naar het risico op een gepercipieerde verwestering, door zijn verblijf in het westen. Hij citeert hierbij uit de EUAA Common Analysis van Somalië van augustus 2023 en het arrest Sufi en Elmi van het EHRM. Verzoeker geeft aan dat hij op jonge leeftijd Somalië heeft verlaten en al meer dan twee vormende jaren heeft doorgebracht in België en Europa, zodat hij zich onvermijdelijk bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt.

Vervolgens gaat verzoeker in op de nood aan subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker herhaalt dat zijn regio van herkomst bijna volledig onder controle van Al-Shabaab staat en geeft een overzicht van de vele veiligheidsincidenten. Verder benadrukt hij de individuele risicoverhogende omstandigheden, met name zijn minderjarigheid, zijn psychologische en fysieke kwetsbaarheid en zijn langdurig verblijf in België.

2.2. Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe:

“3. *Kaart Dujuuma (Mapcarta)*;

4. *Kaart Canalka Redile (Mapcarta)*;

5. *Kaart Radiile (Mapcarta)*;

6. *Atlas of the Juba and Shabelle Rivers in Somalia, Part 3, River Juba - Baardheere - Bu'aale, p. 175-185 [...]*;

7. *Droogte in 2017*;

8. *Medisch attest Caritas- juni 2023*;

9. *Psychologisch attest - oktober 2023*;

10. *psychologisch attest - mei 2023*;

11. *psychologisch attest - januari 2024.*”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek

kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Buale, gelegen in de regio Middle Juba. De commissaris-generaal verwijst hiervoor naar volgende overwegingen:

- (a) verzoeker heeft geen kennis van de luchtaanvallen in Buale stad in 2020, waar hij enkel verwijst naar luchtaanvallen in 2018 en 2019;
- (b) verzoeker heeft geen kennis van de executie van zes mannen die verdacht werden van spionage in maart 2020, waar hij enkel verwijst naar een executie die hij bijwoonde in 2018;
- (c) verzoeker slaagt er niet in de wijken van Buale te herkennen, waar de door hem genoemde wijken, met uitzondering van één wijk, niet werden teruggevonden in de beschikbare landeninformatie;
- (d) verzoekers verklaringen over andere plaatsen, zoals een waterreservoir en de weg van zijn huis naar de plaats van het waterreservoir, zijn vaag en summier;
- (e) verzoekers verklaringen omtrent de door de *protection officer* getoonde foto's zijn beperkt en vaag;
- (f) verzoekers verklaringen over de grote moskee van Buale zijn beperkt;
- (g) er zijn belangrijke tegenstrijdigheden in de verklaringen, waar (i) verzoeker bij zijn aanmeldingsfiche als NMBV verklaarde dat hij met een smokkelaar Somalië had verlaten en zo naar Ethiopië is gegaan, terwijl hij later verklaarde dat hij met zijn tante Somalië had verlaten; (ii) verzoeker bij zijn aanmeldingsfiche als NMBV verklaarde in maart 2021 te zijn vertrokken uit Somalië en bij het CGVS verklaarde in de zesde maand van 2020 te zijn vertrokken; (iii) verzoeker bij DVZ verklaarde dat hij twee maanden in Jijiga heeft verbleven bij de man van zijn tante en tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde daar twee weken te hebben verbleven; (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn oudere broers en zus.

4.1.2. De Raad benadrukt vooreerst dat inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening dient te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt: *“Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”* Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, “Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”, § 11-12)

4.1.3. *In casu* verklaarde verzoeker te zijn geboren op 4 april 2007. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist. Aldus blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Somalië ongeveer 13 jaar oud was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 3 november 2022 slechts 15 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 17 jaar.

4.1.4. Uit de neergelegde medische attesten blijkt dat verzoeker een ernstige psychologische problematiek kent. Verzoeker lijdt aan nachtmerries, flashbacks, een grote triestheid, een onvermogen om positieve gevoelens te ervaren, een gevoel van isolement, verlies van eetlust, angstaanvallen, de herbeleving van de traumatiserende fysieke aanvallen, en dergelijke meer. De behandelende psycholoog maakt gewag van symptomen van post-traumatisch stresssyndroom, onder meer door de folteringen die hij onderging op zijn reisweg. In het medisch attest van 6 oktober 2023 wordt aangegeven dat de behandelende psycholoog verzoeker niet in staat acht om een chronologisch coherent verhaal te vertellen en evenmin om de meest pijnlijkste gebeurtenissen en periodes te beschrijven. In het attest van caritas van 23 juni 2023 worden verder

de diverse littekens en letsels opgesomd, waarvan de attesterende arts stelt dat deze compatibel zijn met de verklaringen van verzoeker omtrent de mishandelingen op zijn reisweg in Libië. Deze mishandeling in Libië en de omstandigheden hierrond worden door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ook niet betwist.

4.1.5. Rekening houdend met verzoekers specifieke individuele omstandigheden – met name zijn minderjarigheid en zijn psychologische kwetsbaarheid – acht de Raad de overwegingen in de bestreden beslissing onvoldoende schragend om te concluderen dat verzoeker zijn herkomst uit het district Buale, gelegen in de regio Middle Juba niet aannemelijk maakt. Zo wordt er in de bestreden beslissing voornamelijk gewezen op het gebrek aan gedetailleerde verklaringen – waarbij de verklaringen over het waterreservoir, de door hem genomen routes, de getoonde foto's en de grote moskee te vaag en summier worden geacht – doch dienaangaande kan er niet voorbij worden gegaan aan verzoekers jonge leeftijd, zowel ten tijde van zijn vertrek uit Somalië als ten tijde van het persoonlijk onderhoud. Er kan van een minderjarige verzoeker niet eenzelfde graad van medewerking worden verwacht als van een meerderjarige verzoeker, waarbij er ook rekening moet worden gehouden met het gegeven dat een minderjarige verzoeker minder in staat kan zijn om gedetailleerde verklaringen af te leggen of te begrijpen wat precies van hem wordt verwacht. Wanneer de *protection officer* zo bijvoorbeeld vraagt naar de grote moskee van Buale, verwijst de *protection officer* zelf naar een foto van een kerk, waarop wordt gesteld dat *“als ik naar die foto kijk, kan ik zeggen dat het een hoog gebouw is, met witte en rode stenen en een puntig dak, enzoverder”*. Wanneer verzoeker vervolgens de moskee op een zelfde manier moet beschrijven, stelt hij dat het *“een grote moskee [is] het heeft de plaats van de gebedsleider, het heeft verschillende witte deuren om binnen te komen, en het heeft witte verf, zoals dit”*. Verzoeker spiegelt zijn antwoord aan dat van de *protection officer*, waarbij hij ook de kleur van het gebouw beschrijft en een uiterlijk kenmerk geeft, met name dat er verschillende deuren zijn. Dat de commissaris-generaal dit in de bestreden beslissing slechts een beperkte beschrijving acht, die voor elke moskee kan gelden, doet geen afbreuk aan de omschrijving, waarbij dit in wezen ook kan worden gesteld voor de beschrijving die de *protection officer* van de kerk verschaftte. Ook wat betreft de verklaringen over het waterreservoir, de weg hiernaartoe en de verklaringen over de foto's, stelt de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen summier en vaag zijn, doch er wordt niet verduidelijkt waarom de door verzoeker verschaftte uitleg niet voldoende zou zijn, gelet op zijn specifieke profiel. Niettegenstaande de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat er werd getracht om niet te focussen op het belang van de chronologie van bepaalde gebeurtenissen – omdat de attesterende psycholoog heeft gesteld dat verzoeker moeilijkheden heeft om een chronologisch coherent verhaal te vertellen – stelt de Raad verder vast dat in de bestreden beslissing wel degelijk wordt gewezen op de tegenstrijdigheden inzake de duurtijd van het verblijf bij de echtgenoot van verzoeksters tante, evenals inzake het tijdstip van vertrek uit Somalië. Tevens wordt in de bestreden beslissing verwezen naar tegenstrijdigheden, zoals deze blijken uit de aanmeldingsfiche als NBMV. In het bijzonder rekening houdend met verzoekers psychologische kwetsbaarheid, acht de Raad het *in casu* niet overtuigend om in belangrijke mate terug te grijpen naar verklaringen afgelegd bij de aanmelding, op een moment dat verzoeker nog geen enkele bijzondere procedurele waarborgen werden toegekend. Wat betreft de motieven inzake de luchtaanvallen en executies, evenals het motief inzake de wijken van Buale, acht de Raad deze motieven, rekening houdend met verzoekers profiel, op zichzelf niet voldoende schragend om te kunnen concluderen dat verzoeker zijn recente herkomst uit het district Buale, gelegen in de regio Middle Juba niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.2. Rekening houdend met wat voorafgaat, dringt er zich een grondiger onderzoek op van de vraag of verzoeker zijn regio van herkomst aannemelijk maakt, waarbij verzoekers kwetsbaar profiel als minderjarige verzoeker met een psychologische problematiek voldoende in rekening dient te worden gebracht. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES